

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/9738.**

Benyújtás dátuma: **2024-10-31 10:31**

Parlex azonosító: **VTA15L NJ0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Polt Péter, legfőbb ügyész**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Meddig gyalázhatja nyilvánosan a neki nem tetsző politikai beállítottságú magyar állampolgárokat az a Lánczi Tamás, aki az adófizetők pénzéből fenntartott Szuverenitásvédelmi Hivatalnak nevezett állami förmedvényt vezet?"**

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

I.)

1.)

A telex. hu internetes portálon 2024. október 28. napján megjelent „Megtisztelőnek tartja Lánczi Tamás, hogy utálják a libsik, Bayer Zsolt kicsit féltékeny rá” című írás szerint a „Bayer Show” című műsorban Bayer Zsolt Lánczi Tamással, a Szuverenitásvédelmi Hivatal elnökével készített interjút, amiben az alábbiak hangzottak el:

*„– Hogy éled meg, hogy lassan bekerülsz a libsik által a legjobban utált top ötbe?
– Megtisztelő. Én azt gondolom, hogy ha a szuverenitás ellenségei nem tekintenek a barátaiknak, az egy jó hír. – Kicsit féltékeny vagyok rád, mert szerintem mögöttes vagyok a sorban. Voltam előttem is, akkor jobban éreztem magam.*

Ezzel az összekacsintós párbeszéddel indult Bayer Zsolt és Lánczi Tamás beszélgetése a Bayer-show című műsorban vasárnap este. A Szuverenitásvédelmi Hivatal elnöke akkora tapsot kapott Bayer nézőitől a stúdióban, hogy zavarba is jött egy kicsit.

Aztán jött a már-már kötelező, munkakörével járó panelekkel. Arról beszélt az interjúban, hogy a nyugati liberálisok nagyon agresszív, nagyon durva nyomulása megpróbálja „felmorzsolni a nemzeti szuverenitást, zárójelbe teszi a szavazói akaratot, lényegében degradálja a demokratikus procedúrát”, „megkérdőjelezi, lefojtja a népakaratot.” Szerinte kevés olyan ország maradt, amely

hatékonyan lépne fel ez ellen: ilyen Szlovákia és Magyarország szuverenista kormánya. Sehol máshol nem lehet olyan nyíltsággal és őszinteséggel a globális hálózatról beszélni Európában, mint itt, tette hozzá.

Kik a szuverenitás ellenségei, akiket Bayer Zsolt leegyszerűsítve csak liberálisoknak nevez? Lánczi szerint nem lehet egy szóval leírni ezt a jelenséget, de „a tévéképernyők előtt meg itt a teremben is mindenki érti, hogy kikre gondolunk”. Azt is mondta, hogy kultúra területén a woke irányzat morzsolja fel a nemzeti szuverenitást, míg a gazdasági oldalon a globalisták, szuperkapitalisták jelentenek veszélyt.

Abban egyetértett Bayer és Lánczi, hogy az Európai Parlament el akarja törölni a magyar nemzeti szuverenitást, és az Európai Unió jelenti ma az egyik legnagyobb veszélyt a szuverenitásunkra. Bayer arról beszélt, hogy 2004-ben ő nem ahhoz az Európai Unióhoz való csatlakozásra szavazott, amely fel akarja számolni a nemzetállamokat, Európai Egyesült Államokat akar létrehozni. Szerinte Marika néni és Pista bácsi sem támogatta volna a csatlakozást, ha szólnak nekik, hogy az unió „azzal jár együtt, hogy oviban szakállas bácsiknak kell mesét olvasni a két királyfi szerelméről női ruhába öltözve.”

„Amikor mi beléptünk, és ami most van, az két külön világ” – jelentette ki Bayer, és azt nehezményezi, hogy az uniós értékek változásáról nem kérdezték meg az uniós állampolgárokat.

Lánczi szerint ezek sosem voltak európai értékek, csak „egy nagyon szűk, magát elitnek kikiáltó csoport mentális készlete”. A Szuverenitásvédelmi Hivatal elnöke úgy látja, hogy az Európai Unió valamikor 2008-ban, a gazdasági világválság környékén siklott ki, amikor Európa elvesztette a hatalmát önmaga felett, és az irányítást az európai emberektől és vezetőktől átvette Brüsszel. „Itt már nem ideológiai kérdésekről van szó, az összes nemzetállam leradírozása zajlik.”

Az interjú végén azt ígérte az év elején felállított Szuverenitásvédelmi Hivatal elnöke, hogy a Transparency International Magyarország és az Átlátszó után folyamatosan tárják fel az újabb és újabb szervezeteket, amelyek szerintük veszélyt jelentenek az ország szuverenitására. „Van belőlük jó pár, de azért nem végtelen számú. Megrajzolható nagyjából az a külföldről finanszírozott politikai nyomásgyakorló kör, amely Magyarország ellehetetlenítésén dolgozik” – fogalmazott Lánczi, akinek Bayer „hihetetlen mennyiségű türelmet és erőt” kívánt ehhez a munkához.”

2.)

A nagy nyilvánosság előtt tett ilyen és ehhez hasonló kijelentések és cselekmények a lakosság egyes csoportjai, illetve azok tagjai, a politikai identitásukban, nézeteikben, életszemléletükben, erkölcsi és az emberi jogokkal kapcsolatos értékrendjükben magukat liberálisnak tartó és ezen értékek alapján élő, tehát Lánczi Tamástól és Bayer Zsolttól gyökeresen eltérő szemlélettel gondolkozó emberek számára joggal és alappal nemcsak visszataszítóak, hanem konkrétan félelmet, fenyegetettséget, megbotránkozást és riadalmat kelthetnek, mivel számukra - Bayer Zsolt ismert korábbi trágár stílusban gyalázkodva szidalmazva tett rendszeres megnyilvánulásaira is figyelemmel - megalázó, érthetetlen és elfogadhatatlan, hogy ellenük jogellenes eszközökkel, formában és módon erőszakra buzdítva és szegregált indulatokat gerjesztve gyűlöletre uszítsanak.

Ez a cselekmény pedig több szempontból is effektíve jogszerűtlen és a konkrét jogsértő állapot mellett különböző bűncselekmények elkövetésének megállapítását is megalapozhatja.

A Szuverenitásvédelmi Hivatal feladatait A nemzeti szuverenitás védelméről szóló 2023. évi LXXXVIII. törvény határozza meg, és ezen feladatok között - ma még (!!!) - semmilyen formában nem szerepel az, hogy a Hivatal megválasztott elnöke magyar állampolgárok csoportjáról olyan módon beszéljen, ahogyan ezt ebben az interjúban is megtette. Különösen annak fényében elfogadhatatlan ez a magatartás, hogy a Hivatal jogosítványt kapott arra, hogy magánszemélytől is információkat kérjen, amelyre köteles az illető a Hivatal által megállapított határidőn belül válaszolni.

II.)

1.) Az Európai Unió normái között az **Alapjogi Charta** 21. Cikk (1) bekezdése tilt minden hátrányos megkülönböztetést. Ezzel összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. Cikkének (3) bekezdése a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formáinak és megnyilvánulásainak büntetőjogi eszközökkel történő leküzdése szükségességét rögzíti.

2.) Ennek a dokumentumnak a végrehajtására a **Tanács 2008. november 28. napján, 913/2008/I/B. számon hozott kerethatározatot**, amely szerint egyes, rasszista vagy idegengyűlölő céllal elkövetett magatartásformák, ideértve egyebek között a nyilvánosság előtt faj, bőrszín, származás, vallás, meggyőződés, nemzeti vagy etnikai hovatartozás alapján meghatározott személyek csoportjával, vagy ilyen csoport valamely tagjával szembeni erőszakra vagy gyűlöletre uszítást bűncselekményként büntetést vonnak maguk után.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezeket a bűncselekményeket hatásos, arányos és visszatartó erejű büntetésekkel sújtsák. E cselekmények akkor büntetendők, ha alkalmasak az erőszakra vagy gyűlöletre uszításra a sértett csoport, vagy annak egyes tagjai ellen. A kerethatározat azt is követelményként rögzíti, hogy a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a rasszista és idegengyűlölő indíték súlyosító körülményként számítsa, vagy az ilyen indítékot a bíróságok a büntetések kiszabásánál figyelembe vehessék.

3.) Az Európa Tanács dokumentumai **Az Emberi Jogok és az Alapvető Szabadságok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4. napján elfogadott egyezmény** 14. Cikkében szintén a megkülönböztetés tilalmát rögzíti. A tilalmazott megkülönböztetési szempontok és okok felsorolása az Egyezségokmánnyal lényegileg megegyező, a szerződés valóban általános diszkriminációs tilalomról szól.

4.) Az ENSZ által elfogadott **Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának** 2., és a 26. Cikke az emberi jogok mindenfajta, faj, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti, társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet megkülönböztetés nélküli elismerését hangsúlyozza. Ezek megóvását a részes államok törvényhozási és más intézkedésekkel megvalósítandó köteletségévé teszi.

Az Egyezségokmány 20. Cikkének 2.) pontja szerint: „törvényben kell megtiltani a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölet bármilyen hirdetését, amely megkülönböztetésre, ellenségeskedésre vagy erőszakra izgat”.

5.) Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata a 2. Cikkében általánosságban, tehát annak minden lehetséges formájában, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy bármely más véleményre, nemzeti vagy társadalmi eredetre, vagyoni, születésre vagy bármilyen más körülményre nézve tiltja a diszkriminációt.

6.) A nemzetiségi, politikai és faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló **New York-i Egyezmény** 4. Cikke szerint: „a részes államoknak büntetendővé kell nyilvánítaniuk a faji felsőbbrendűsége vagy gyűlöletre alapozott eszmék terjesztését, a faji megkülönböztetésre való izgatást, valamint bármely faj, illetve más színű vagy más etnikai származású személyek csoportja ellen irányuló minden erőszakos cselekedetet vagy arra való izgatást, továbbá a fajgyűlölő tevékenység mindenféle támogatását, annak pénzelését is beleértve. Emellett törvényellenessé kell nyilvánítaniuk és betiltaniuk minden olyan szervezetet, amely a faji megkülönböztetést előmozdítja, vagy arra izgat, az ilyen szervezetben vagy tevékenységben való részvételt pedig a törvény által büntetendő cselekménynek kell tekinteni.”

III.)

1.)

A Btk. 332. §-ában büntetett **közösség elleni uszítás** bűncselekményét követi el, aki nagy nyilvánosság előtt valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport, illetve annak tagja ellen, vagy a lakosság egyes csoportjai, illetve azok tagjai ellen különösen fogyatékoságra, nemi identitásra, szexuális irányultságra tekintettel erőszakra vagy gyűlöletre uszít.

2.)

A Btk. 216. §-ában rögzített **közösség tagja elleni erőszak** bűncselekményét az valósítja meg, aki más valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása, vagy vélt tartozása, így különösen fogyatékosága, nemi identitása, szexuális irányultsága miatt olyan, kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az adott csoport tagjában riadalmat keltsen.

Kihívóan közösségellenesnek tekintendő minden olyan tevékenység, amelynek tanúsításával az elkövető tartalmilag értelmezve és értékelve nyíltan, és egyértelműen szembemegy a megszokott, általánosan elfogadott és egységesen értelmezett történelemszemlélettel, az erkölcsi és társadalmi szokásjoggal.

A joggyakorlat egységesítésére a Kúria által rögzített értelmezésből kiemelendő, hogy a közösség tagja elleni erőszak védett jogi tárgya a diszkrimináció nélküli együttéléshez fűződő társadalmi érdek, tehát az a rendeltetése, hogy senkit ne érhessen bántalmazás, vagy bántódás amiatt, mert más népcsoporthoz tartozik, a többséghez tartozó egyének is lehetnek gyűlölet motiválta támadások

sértettjei. Emellett az relatív, hogy adott helyen és időben ki tekinthető többségnek, illetve kisebbségnek. (Bfv.II.590/2012/18.).

Ugyanezen célból és tartalommal a Kúria elvi bírósági döntést is megalkotott, amely szerint a közösség tagja elleni erőszak bűntettének sértettjei adott esetben a többségi társadalomhoz tartozó személyek is lehetnek, amennyiben az e csoporthoz való vagy vélt tartozásuk miatt szenvednek sérelmet. (EBD 2015 B. 3.).

IV.)

1.) A büntetőeljárás lefolytatását szabályozó 2017. évi XC. tv. 4. § (1) bekezdésében előírt törvényi kötelezettség alapján az ügyészség és a nyomozó hatóság a tudomására jutott közvádra üldözendő bűncselekmény miatt hivatalból megindítja a büntetőeljárást.

Az officialitás, vagyis a hivatalból való eljárás elve szerint az eljárást a hatóságok bármilyen további feltétel, intézkedés, vagy konkrét feljelentés nélkül is, maguktól, önállóan, hivatalból kötelesek megindítani, ha bármilyen bűncselekmény gyanúját észlelik. Az ehhez kapcsolódó másik büntető eljárásjogi fundamentum, a legalitás elvének következetesen törvényes alkalmazásával bármilyen bűncselekmény gyanújának vizsgálata céljából az ügyészségnek joga, de egyben kötelessége is a büntetőeljárás megindítása és lefolytatása.

2.) Az Alaptörvény R.) cikkének (2) bekezdése szerint Magyarországon a jogszabályok mindenkire kötelezőek. A 29. cikk pedig azt rögzíti, hogy az ügyészség, mint a független közvádló következetesen köteles fellépni minden jogsértő cselekménnyel szemben.

3.) A büntetőeljárásról szóló 2017. XC. tv. 25. §-ában rögzítettek szerint az ügyészség a közvádló, aki nyomoz, felügyeli a bűncselekmények felderítésének törvényességét, valamint irányítja a vizsgálatot.

4.) Az ügyészségről szóló 2011. CLXIII. tv. 1. § és a 2. §-ában írtak alapján az igazságszolgáltatás közreműködőjeként érvényesíti az állam büntetőigényét, a közérdek védelme érdekében közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki betartsa a törvényeket és a jogszabályok megsértése esetén fellép a törvényesség érdekében.

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény **26. § (2) bekezdése** szerint az ügyész intézkedésének megalapozása érdekében hivatalból vizsgálatot folytat, ha a tudomására jutott adat vagy más körülmény megalapozottan súlyos törvénysértésre, mulasztásra vagy törvénysértő állapotra (a továbbiakban együtt: törvénysértés) utal.

V.)

Mindezek alapján kérdezem, hogy:

1.) Az ügyészség önállóan, hivatalból, külön vizsgálja-e az említett kijelentésekkel és történésekkel kapcsolatban az azok miatt esetlegesen megállapítható jogellenes cselekményeket és az esetleges

törvénysértésekkel kapcsolatosan a konkrét, személyhez kapcsolt büntetőjogi és a közjogi felelősséget? Ha igen, akkor konkrétan milyen intézkedésekkel?

2.) Az ügyészség vezetőjeként meghatározott hivatali kötelessége alapján az ügyben kíván-e büntetőeljárást indítani?

3.) Ha már indult eljárás, akkor az milyen kérdésköröket érintve, milyen részletes, érdemi ténymegállapításokat tett és milyen konkrét eredménnyel járt?

4.) Ha nem indult vizsgálat és eljárás, akkor a tudósításokban közölt tényekre figyelemmel és azokkal szemben, ezt a döntést milyen konkrét szakmai okokra, jogalapra és körülményekre alapozták?

5.) Az ügyben milyen tényekre alapítva, milyen bizonyítékok alapján és konkrétan milyen jogi érvekkel igazoltan mi az ön konkrét és érdemi szakmai álláspontja?

6.) Az igazságszolgáltatás független és pártatlan közreműködőjeként deklarált ügyészség *plein pouvoir*-ral rendelkező plenipotenciális vezetőjeként mit tesz ön az ehhez hasonló jogellenes, kirekesztő, erőszakos és félelemkeltő gyűlöletbeszéddel elkövetett (bűn)cselekmények megelőzése és megakadályozása érdekében?

Budapest, 2024. október 31.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes

Demokratikus Koalíció